

ಅಗಲಿ ಎಂದು ಗೋಡೆಗೆ ತೂಗು ಹಾಕಿದ ಫೋಟೋ ಕಡೆ ನೋಡಿ ಕ್ಯೇ ಮುಗಿದರು. ಅವರ ಹಿನ್ನತಾತ ಮಲ್ಲನಗೌಡ, ತಾತ ಏರನಗೌಡ, ಅಪ್ಪು ಮಲ್ಲನಗೌಡರ ಮೂರು ಫೋಟೋ ತೂಗು ಹಾಕಿದ್ದರು. ಗೌಡರು ಫೋಟೋಗಳಿಗೆ ಬಂಗಾರದ ಕಟ್ಟು ಹಾಕಿದ್ದರು. ಮನಿಗೆ ಯಾರೇ ಬಂದರೂ ಆ ಮೂರು ಫೋಟೋಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಣೆ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು. ‘ಇವರು ನಮ್ಮ ಹಿರಿ ತಾತ ಕುದರೆ ಮೇಲೆ ಓಡಿದವರು. ಇವರ ಕಾಲಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಜಮ್ಮೆನು ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಇತ್ತುತ್ತಾತೆ, ನಮ ತಾತ ಏರನಗೌಡ ಟನೆಂಟ್ ಕಾಯ್ಲಿ ಬಂದಾಗ ಇದು ನಾರು ಎಕರೆ ಭಮಿ ದಲೀಲರಿಗೆ ಹಂಚಿದನಂತ. ಅದಕ್ಕ ಸರಕಾರದವರು ವಿಧಾನಸೌಧದಾಗ ಸನಾನ್ ಮಾಡಿದ್ದರಂತ. ವಿಧಾನಸೌಧ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ತಾತ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಒಮ್ಮೆ ಎಲ್ಲಾವ ಆಗಿ ಬರಬೇಕಂತ ಆಶೆ ಪಟ್ಟಿದನಂತ. ಆದರೆ ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಲ್ಲಬೇಕನ್ನಡುಗ ಇವನ ಪಾದ ಸೇರಿದ್ದಂತ. ಆತ ಇದ್ದರ ಇವತ್ತು ವಿಧಾನಸೌಧದಾಗ ಸಚಿವನಾಗಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದ. ಸುತ್ತಲು ಹಳ್ಳಿಗೆ ಆತನೇ ಮೊದಲು ಕಾರು ತಂದಿದ್ದನಂತ. ಕಾರು ನೋಡಾಕ ಜನ ಆವಾಗ ಬಂಡಿ ಕಟ್ಟಿಗಂಡ ಬರುತ್ತಿದ್ದರಂತ. ನಮಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಮನುಷ್ಯ. ಯಾವುದು ಉಸಾಬರಿ ಇಲ್ಲದಂಗ ಇದ್ದರು. ನಮ್ಮವ್ಯಾನೇ ಹೊಲ ಮನೆ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹೋತಿದ್ದು. ಆದರೆ ಯಾರು ಅಸ್ತಿ ಮಾಡಲ್ಪು ಕಳಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅಂಗ ಉಳಿದದ್ದು’ ಎಂದು ಮನಿಗೆ ಬಂದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಮುಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ ಕೆಂಪನಿಗೆ ಬಾಯಿಪಾಠ ಆಗಿತ್ತು.

‘ಲೇ ಶ್ಯಾಂತ್ಯಾ... ನಿನ ಮಗಗ ಬುಧಿ ಹೇಳು. ನಮ್ಮ ಕಾಲದಂಗ ಈಗಿನ ಮಂದಿ ಅಲ್ಲ. ಹೇಣಿದ ಮ್ಯಾಲ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿತಾರ. ಮಂದಿನ್ನು ಕೂಡಿಸೋ ತಾತಕ್ಕು ನಿನಿಲ್ಲ. ಸುಮನ ಮಂದ್ಯಾಗ ಹೇಸರು ಕೆಡಿಗಾಬ್ಯಾಡ. ನಿನಗ ಒಳ್ಳೆದು ಮಾಡೋ ಮನಷಿದ್ದರ ಉಲುರು ಮುಂದಿನ ಕೆರಿ ಹಸನು ಮಾಡಿ ನೀರು ನಿಲ್ಲಂಗ ಮಾಡಿರಿ. ಬ್ಯಾಸಿಗಾಗ್ ದಂಕ್ಕ ಮನಿಷೆರಿಗಿ ಕುಡಾಕ ನೀರು ಆತಾವ’ ಎಂದು ಗೌಡರಿಗೆ ಯಾರೋ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂಗಾಯಿತು. ದಿಗ್ನೇದ್ದು ಫೋಟೋ ಕಡೆ ನೋಡಿದ. ತಾತ ಏರನಗೌಡ ಮುಗುಳಿನಕ್ಕಂತೆ ಕಂಡಿತು. ತಕ್ಕಣಕ್ಕೆ ಲಿಂಗನಗೌಡ ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳು ನೇನಪಾಡವು. ‘ನೋಡು, ನಾವು ದೇಲ್ಲಿಗೆ ಹೋತೆವಿ ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯವಸಾ ಮಾಡ್ಯಾವಿ. ಈಗ ನಂಬಿಕೆ ಇರೋ ಮನುಷ್ಯ ಅಂದರ ನೀನೋಬ್ಬನೆ. ನಿನ್ನ ಮಗ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡ್ಯಾನ ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬೇಕಾದಪ್ಪು ಹಣ ಬಳಿ. ಮಗನೂ ಬೇಕಾದಪ್ಪು ಗಳಿಸ್ಯಾನ ಇದರಿಂದ ನಿನಗ ಮತ್ತುಪ್ಪು ಬಿಲ ಬರ್ತದ. ನಿನ ಜಿತಿಗಿ ನಾವು ಇದ್ದೇ ಇತ್ತೀರ್ವಿ. ನಿನಗಂದರ ಟಿಕೆಟ್ ಸಿಕ್ಕೇ ಸಿಗ್ಗುದ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಅವೇ ಮಾತುಗಳು ತಲೇಯಲ್ಲಿ ಕೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಮಗ ನಿನ್ನ ಲಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನು ತುಂಬಿ ಕಳಿದ್ದು.

‘ಲೇ... ಕೆಂಚೆ...’

‘ಯಷ್ಟು...’

‘ಮಗ ಉಲಿಗೆ ಬರುತಾನಂತಲೇ. ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂಗೆ ನಿಲ್ಲಾನಂತ.’

‘ಅಂಗ್ಯಾಕಪ್ಪ ಗೌಡ. ಆತ ದೂರುದೂರಾಗ ಬಿದಾನಂದಿರಿ. ಆತಗ ಎಮ್ಮೋ ಸಂಬಳ ಬೆಂತ ಅಂದೇಹ. ಅದೆಲ್ಲ ಬುಟ್ಟು ಇದುಕ್ಕಾಕ್ಕ ಬರುತಾನಂತಿನಿ.’

‘ಆತಗ ಯಾರು ಹೇಳಬೇಕಲೇ. ಈಗಂತು ತಯಾರಾಗಿ ಕುಂತನೋಡು. ನಿಮ್ಮ ಗೌಡಸಾನಿ ಇದ್ದರ ಬೆಳಿತ್ತು. ಆಕಿ ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದು.’

‘ಯಷ್ಟು ಗೌರಮ್ಮ ಗೌಡಸಾನಿ ಇದ್ದರ ಈ ಮನಿಗಿ ಬೆಳೇ ಬ್ಯಾರಿತ್ತಪ್ಪೇ’ ಎಂದು ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರು ತಂದುಕೊಂಡು.

‘ನೀ ಕಣ್ಣಾಗ ನೀರು ತರುಬಾಡಲೇ... ನನ್ನ ಎದಿ ಬಡೆದು ಹೋತದ.’

‘ಅಲ್ಲಿಪಾ ಆವಾಗ ಯಾರು ಮಾತು ಕೇಳಿ ಹೇಳು.’